

riske Efterskole paa Landet af „aandelige“, som han sagde, og økonomiske Grunde. Nu gad jeg vide, hvad det kan være for „aandelige“ Grunde, der forbyder Indførelsen af den obligatoriske Efterskole paa Landet og ikke gør det i Byerne.

De Radikale — og det var Tendensen i hele det ærede Medlems Foredrag — fik en venlig Opfordring, et lille Nik med paa Vejen, uanset at man ikke skulde skele. Men i Bedømmelsen af den radikale Politik overhovedet fremkom ogsaa nogle mærkelige Udtalelser, idet det ærede Medlem sagde: Radikal Politik er meget god, saa længe den er Oppositionspolitik, men naar den først bliver Regeringspolitik, saa er den daarlig, for saa bliver den moderat. Jeg drister mig til at sige, at det er en mærkelig Udtalelse af en moderat Mand, at han er glad ved Radikalismen, den er god, saa længe den er i Opposition, for saa er den radikal; men hvis den kommer til Magten og følger det ærede Medlems egen Politik og bliver moderat, saa er det ærede Medlem efter sine egne Udtalelser ikke glad for den. Jeg forstaaer det ikke.

Det ærede Medlem var i sine Udtalelser endvidere saa uforsigtig at komme ind paa at tale om den politiske Børnehave. Jeg drister mig ikke til at sige, at det ærede Medlem endnu bevæger sig i den politiske Børnehave, men jeg mener, at man i alle Tilfælde ikke endnu er kommet til den politiske Efterskole, naar man kan komme med en Udtalelse om, at man ganske rolig skal se lige frem uden at bryde sig det mindste om andre politiske Partier. Imidlertid tror jeg ikke, det ærede Medlems Tale vil gøre nogen Skade med Hensyn til en sund politisk Udvikling i dette Land. Jeg tror tværtimod, at det er godt, at det er kommet frem, at den Misforstaaelse, som nu altsaa har ligget hos det ærede Medlem, er kommet til Udbrud, i Stedet for at den skulde ligge og brede sig under Dækket. Nu ved vi altsaa, hvor vi har det ærede Medlem; det ærede Medlem har haft Lejlighed til at udtale sig, og jeg tror ikke, det skal faa varige Følger. Det er nu en Gang saaledes, at een Svale gør ingen Sommer, heller ingen radikal Sommer, og derfor lader jeg med Sindsro den Fugl flyve.

N. P. Jensen: Jeg har allerførst nogle Bemærkninger at gøre angaaende

lokale Forhold i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, Bemærkninger, som jeg vil rette til enkelte af de høje Ministre. Først vil jeg bede den højtærede Justitsminister om at interessere sig for en Sag, der har stor Interesse for Kellerup By. Ved den nye Retsreform, som blev gennemført for kort Tid siden, mener man derovre og sikkert med Rette, at man paa et enkelt Punkt er blevet i høj Grad forurettet. De har nemlig i 50 Aar haft en Politimester i Kellerup, men dette Politimesterembede er nu blevet nedlagt, og tilbage er kun en Retsbetjent, men selve de Funktioner, som ligger under Politimesteren, er henlagte til Viborg, som den højtærede Minister vil vide. Det er for en By som Kellerup et haardt Slag at blive berøvet en gammel Retsinstitution, og man beder derfor meget om, at man derovre maa blive behandlet paa samme Maade, som Hammel er blevet behandlet. I Hammel er man nemlig stillet paa samme Maade efter Indførelse af den nye Retsreform, men der findes paa Finansloven en Bevilling til Ansættelse af en Politifuldmægtig, som er i Stand til at udføre de Embedshandlinger, der er Tale om. Jeg beder den højtærede Justitsminister tænke velvilligt over Sagen, for det er ikke behageligt for en By som Kellerup, der ligger med en ret stor Konkurrence til den ene Side med Viborg, til den anden med Silkeborg, at hver Gang, der skal foretages saadanne Retshandlinger, kaldes Folk bort fra Kellerup og de omliggende Sogne ind til Viborg eller Silkeborg. Der er i Kellerup 1 600—1 700 Indbyggere, væsentlig forretningsdrivende. Vi ved, at i det Øjeblik Borgere, dels fra Byen, dels fra Omegnen, trækkes til andre Steder, besørger de samtidig deres Forretninger dér, og Kellerup beder om, at der maa blive taget alt muligt Hensyn til den, saaledes at man kunde faa i alt Fald noget af den tabte Rettighed tilbage.

Maa jeg dernæst rette en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Der har tidligere i Kellerup været Telegrafstation, dog ikke en selvstændig, men kun et Telegrafapparat paa Posthuset og en Mand, der var i Stand til at betjene det. Efter hvad der er forebragt mig, har der for nogle Aar tilbage, jeg ved ikke hvor længe, været en Postmester, som ikke holdt af dette Forhold, og Resultatet blev, at Telegrafapparatet blev fjernet, saaledes